

Hzpeygamberin Aile Hayatı

– S.ULUPINARLI · 16 Mayıs 2010

Aile toplumun temel taşıdır ve insanın ahlak ve kişiliğinin gerçek tezahürüdür. Hayatını toplumsal olarak yaşamak zorunda olan insan, bazı davranışlarını toplumdan gizleyip yapmacık hareketler sergileyebilir. Fakat gerçek kişiliğini ve iç yüzünü sürekli beraber olduğu ailesinden ve yakın çevresinden asla gizleyemez. Aile ortamında insan sürekli gerçek kişiliği ile ön plandadır. Bu açıdan ailesi ile güzel geçinen, ailesi tarafından takdir edilen ve onlara ahlakı, dürüstlüğü, tutum ve davranışları ile örnek olan bir kimse, içinde yaşamak zorunda olduğu topluma da aynı şekilde yol gösterebilir.

Aile hayatını incelediğimizde Sevgili Peygamberimizin bu güne kadar yeryüzünde kurulmuş ve kurulacak bütün evlerin ve bütün yuvaların en sadesi, en mutlusu ve en huzurlusu olduğunu görürüz. Aslına bakarsanız O'nun hanesi maddi imkânlar bakımından dünyanın en fakir hanelerinden biriydi. Bazen günlerce bir sofranın hazırlanmadığı ve bir çorbanın bile pişirilmediği olurdu. Zaman zaman "Evde sirkeden başka yiyecek bir şey yok ya rasulallah" denildiğinde, "Sirke ne güzel katkıdır, sirke ne güzel katkıdır" (1) diyerek ekmeğini sirkeye banmaya başladılar. Eşlerine, çocuklarına, torunlarına ve çevresine karşı sergilemiş olduğu şefkat, merhamet ve sevgisi O'nun evini ve aile hayatını huzurlu kılan tek sebepti. Bugün ise evlerimizde her şey var ama huzur, mutluluk, sevgi ve anlayış eksik.

Allah Rasûlü hanımlarına karşı gayet yumuşak, sevecen, anlayışlı ve müsamahalı davranırdı. Onlarla oturup sohbet eder, şakalaşır hatta bir arkadaş gibi bazı meseleleri kendilerine açar ve müzakereler ederdi. Ev işlerinde onlara yardımcı olur yol gösterirdi.

Kendi işlerini genellikle kendisi görür elbiselerini bazen kendisi temizler, söküğünü bazen kendisi diker, ayakkabısını tamir eder, koyun sağır ve hayat şartlarının gerektirdiği aile sorumluluklarını onlarla paylaşırdı. (Tabi buradan eşlerinin Hz. Peygamberin işlerini yapmadıkları anlamı çıkmamalı. O(sav) gerek eşlerine verdiği değerden gerekse onlara duyduğu sevgi ve hürmetten dolayı zaman zaman onlara yardımcı olup yüklerini hafifletmek amacıyla özel işlerini kendisi yapmak suretiyle eşlerine yardımcı olup onlarında gönlünü alırdı). Günümüzde olduğu gibi, aile sorumluluğunu paylaşmayan, onlara sevgi ve şefkatle yaklaşmayan, eşine yardım etmeyi düşüklük göstergesi sayan bir anlayış Hz. Peygamberin hayatında yoktu.

Peygamber Efendimiz bir hadis-i Şeriflerinde: "Sizin en hayırlınız hanımlarına karşı iyi davranandır"(2) buyururken bir başka hadislerinde ise kâmil mü'mini şöyle tarif etmiştir: "Mü'minlerin iman bakımından en mükemmel olanı, onların ahlak bakımından en güzel olanlarıdır, onların en hayırlıları da aile fertlerine karşı hayırla muamelede bulunanlarıdır. (3)

Eğer mutlu ve huzurlu bir aile hayatımız olsun istiyorsak Rasulullah'ı örnek almayı tavsiye eden şu ayete kulak vermeliyiz: "Andolsun, Allah'ın Rasulünde sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır." (4)

Kaynak:

1-İbn-i Mace, Sünen

2-İhya'u Ulum'id-din

3-Ahmed Bin Hanbel,Müsned

4-Ahzab Suresi,22